

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 92

Číslo: 18

29. dubna 2012

Cena: 8 Kč

PLZEŇSKÁ DIECÉZE ZVOLILA NOVÉHO BISKUPA

Plzeňská diecéze svolala shromáždění k volbě biskupa na sobotu 21. dubna do Sboru Kristova kříže v náboženské obci Plzeň-východ.

Úvodní bohoslužbu (na texty Ko 3,14-15, 2 K 4,1-10 a J 15,1-11 - písně č. 32 a 166) vedl za nemocnělého současného bratra biskupa Mgr. Michaela Moce sokolovský bratr farář Lukáš Bujna. Po závěrečné modlitbě: „Milosrdný Bože, dej at' svátost večere Páně, kterou jsme s vírou přijali, z nás učiní služebníky tvé pravdy, kteří šíří slávu tvého jména. Prosíme o to skrze Ježíše Krista, našeho Pána. Amen“, začalo volební diecézní shromáždění.

Shromáždění pozdravil i bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta, který uvedl, že jde o druhé volební diecézní shromáždění, kterého se v době výkonu svého úřadu zúčastnil. (Pozn. redakce: prvním bylo shromáždění pražské diecéze, kdy byl zvolen biskupem doc. ThDr. David Tonzar, Th.D.)

Volební shromáždění vedl místopředseda diecézní rady Karel Denk, který sdělil, že vyhledávací řízení na vikariátních shromážděních nebylo úspěšné, proto musí být znovu vykonáno přímo na shromáždění. 66 oprávněných delegátů dostalo k dispozici seznam kandidátů volitelných podle řádů církve. Přestože každý mohl napsat libovolné jméno, více než pět procent hlasů potřebných k volbě dostali tři kandidáti, kteří získali v součtu 59 hlasů: písecký bratr farář Mgr. Filip Štojdil, stávající bratr biskup

Mgr. Michael Moc a sestra farářka z Jindřichova Hradce Mgr. Jana Valsová.

Ve volbě získal překvapivě hned v prvním kole nadpoloviční většinu hlasů (35) Mgr. Filip Štojdil a byl tak zvolen plzeňským biskupem.

Bratr Mgr. Filip Štojdil se narodil 1. září 1975. V naší církvi slouží od 1. července 1998. Husitskou teologickou fakultu Univerzity Karlovy ukončil v roce 2000. V roce 1998 přijal jáhenské svěcení a 16. dubna 2001 svátost svěcení kněžstva. Naší církvi v současné době slouží v náboženských obcích Mirovice, Písek a Březnice, v minulosti vykonával funkce člena diecézního kárného výboru a církevního kárného výboru. V současné době je také členem plzeňské diecézní rady.

Bratr Mgr. Filip Štojdil je ženatý, jeho manželka Milada slouží jako jáhenka v náboženské obci Březnice. Je otcem dvou dětí (třináctiletá dcera Eliška a pětiletý syn Jakub Jan).

Čtenáři Českého zápasu měli možnost bratra Mgr. Filipa Štojdila poznat z řady článků o skautských táborech, o různých akcích pro děti a mládež a především z poslední doby z článku o rekonstrukci Husova sboru v Mirovicích.

Po volebním shromáždění následovalo řádné diecézní shromáždění, kde mj. proběhly volby náhradníků do církevních orgánů a byl přijat rozpočet na rok 2013.

(red)

Modlitba nově zvoleného plzeňského biskupa Mgr. Filipa Štojdila

STATEČNĚ SE PŘIZNEJME KE SPASITELI!

Vážení přátelé v Kristu,

v nedávném čísle Českého zápasu vyšel článek bratra Aleše Tomana s názvem „Dopis do církve“ pojednávající o službě evangelizace. Jsem nesmírně rád, že jsou mezi námi věřící,

kteří Ježíšovu výzvu „Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky“... (viz Mt 26,18-20), chápou nikoliv jako drobnou evangelizační službu, ale jako základní úkol každého křesťana, kterým také ve skutečnosti je. Dovolte tedy, abych pro podporu evangelizační služby v husitské církvi pohovořil o úskalích evangelizace a zvláště o nebezpečích, která číhají na učedníky Kristovy, kráčí-li po úzké cestě spasení.

Evangelizační prostor světa, ve kterém se pohybujeme, lze nazvat globálním světem, v němž se velmi často a zdá se, že docela povrchním způsobem, mísí různé náboženské směry. Ty však mají pramálo společného s původním křesťanským vyznáním víry. Nejen na mladých lidech je vidět, že se velmi těžko orientují v duchovních otázkách. Věřící z tradičních „lidových“ církví, kde se tolik nehledí na „osobního“ Krista a ani na nekompromisní život podle Božího zákona, žijí rovněž ve zmatcích víry. Takže není problém, aby takový člen církve chodil na bohoslužby, ale také třeba ke kartáče, na jógu apod. Přirozeně, že se to týká i osob duchovního stavu, z nichž někteří jsou mnohem lepší filosofové či astrologové než učedníci Ježíše Krista.

Obecně lze hovořit o duchovním chaosu, možná že i o hledání laciné pravdy. Díky tomu už dnes u málo koho najdeme pevnou neotřesitelnou víru, např. takovou, jakou měl apoštol Pavel, který šířil bez bázně a strachu radostnou zvěst evangelia po celém světě. Za svoji víru se nestyděl ani Mistr Jan Hus, ke kterému se hrdě hlásíme. Uvědomme si však, že

Hus se pro poznanou Pravdu postavil celé tehdejší západní zkažená církev, která se zpronevěřila svému úkolu. Pro Pána Ježíše Krista obětoval svůj život. Ostatně, kdo upřímně věří, přiznává se ke svému Pánu a statečně vyznává svoji víru před světem, ten musí počítat s tím, že tento svůj křesťanský životní postoj, tento dar víry, bude nucen před světem, ale také třeba před sekularizovanou církví, obhájit. A to jistě nebude jednoduché. Jan Hus příznačně říkával: „Kdo pravdu říká, hlavu si rozbíjí.“

Nakonec i Pán Ježíš varuje své učedníky (nejen ty minulé, ale i ty současné!), když říká: „Hle, já vás posílám jako ovce mezi vlky; buďte tedy obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice.“ (Mt 10,16) Skutečně je to tak, že spousta lidí (ateisté, pohané či „papíroví“ křesťané) nenávidí opravdové věřící křesťany, kteří se nestydí a nebojí svou víru veřejně prezentovat. Položme si však otázku, proč musí být učedník Ježíše Krista neustále na pozoru před zlým světem?

Odpověď je poměrně jednoduchá, je tomu tak především proto, že živá křesťanská víra burcuje člověka k základním otázkám lidského života a vůbec lidské existence a bytí zde na zemi. Víra se ptá po smyslu našeho života a nutí člověka k zamyšlení nad sebou samým. To je však přesně to, co světský člověk či vlašný věřící nechce slyšet, neboť by ho to vytrhlo z jeho falešného klidu. Takovému člověku bohatě stačí, že žije, nechce již slyšet o tom, proč žije.

Úkolem nás křesťanů - učedníků Ježíše Krista, je tento boj se světem

Dokončení na str. 3

SPOLU NA CESTĚ K VELIKONOCUM

Když se řekne pouť, tak si někdo představí třeba Santiago de Compostela nebo Lurdy či Hostýn a jiný zase houpačky, střelnici a perníková srdce.

Naše ekumenická výprava ze Zlína do Štípy byla první svého druhu a vydařila se. Byl to nápad evangelického faráře Petra Pivoňky uspořádat v předvelikonoční době nějaký společný výšlap s duchovní náplní. Nedaleká Štípa s poutním kostelem se k tomu přímo nabízela. Zástupci ostatních církví ochotně přikýkli. Naplánovali jsme akci s názvem „Spolu na cestě k Velikonocům“ na sobotu před Květnou nedělí. Sešlo se nás 16 poutníků z 5 církví, což byl vzhledem ke chladnému

a deštivému počasí úspěch. Vyšli jsme od Burešova po červené turistické značce, která vede převážně lesem, ale místy nabízí i pěkné pohledy do kraje nebo na město Zlín. Cestou jsme měli zastávky s krátkými pobožnostmi, při kterých se vystřídal zastupci jednotlivých církví, tedy bratrské, evangelické a husitské. Menšinovi účastníci od adventistů a římských katolíků se účastnili aspoň pasívně a zpěvem. Petr Pivoňka doprovázel písně na kytaru.

Tématika biblických čtení i písní navodila posní atmosféru a pošmourne počasí se k tomu docela hodilo. Během cesty se vytvářely malé skupinky

a rozprávaly se zajímavé hovory. Zdatnější chodci počkali u každého stanoviště na ty pomalejší. Však mezi poutníky bylo značné věkové rozpětí – snad až 65 let.

Ve štípském kostele nás mile překvapilo přátelské přivítání. Po modlitebním ztišení, po čtení Pisma vztahujícím se k událostem Květné neděle a po několika písních, které se v chrámové akustice pěkně nesly, jsme vyslechli zajímavý výklad zdejšího pana kostelníka o historii poutního kostela. Podívali jsme se pak na věž se dvěma zvonky a přijali pozvání k posezení u čaje a koláčků, které nám připravili milí manželé ze zdejší farnosti. Dokonce i na ta perníková srdce došlo. Nakonec jsme s malou skupinkou vytrvalců ještě navštívili kapli svatého Eliáše. Ta nás zajímala kvůli malbě na okně. Někteří z nás totiž osobně znali její autorku Libuši Zelinkovou.

Zpáteční cestu volili jednotliví poutníci různě. Málokdo byl tak zdatný, aby se vydal pěšky – to i kvůli pokročilé hodině. A tak někteří jeli autobusem, jiní se nechali odvézt autem.

Byla to pěkná pouť a příští rok bychom si ji rádi zopakovali, a to jistě ve větším počtu!

Radana Váňová

Nepřestávat se ptát, jak by věci mohly být

„Fantazie, to není představovat si něco, co věci nejsou, ale něco, co by mohly být. Takový špunt, koukejte, má nápad, že se z písku dá stavět. Já a vy, slečno, my po písku jenom šlapeme. Ale když se člověk zamiluje, objeví třeba, že se do písku dají psát písmena.“ V Bajkách a podpovídkách se Čapkův švec o fantazii vyjádřil velmi výstižně. Dále pak uvažuje nad tím, že každý kluk si dovede představit, že by mohl být strojuvdcem, cestovatelem, válečníkem. Důležité je, aby v sobě člověk nepotlačil všechny ty možnosti, všechny šance, které život nečekaně může nabídnout. Karel Čapek říká: „Člověk se může dívat na všechny lidi jako na možnosti sebe samého.“ Jen se nesmíme bát naplňovat své možnosti, nemáme se podceňovat. Je třeba mít odvahu, sršet nápady a jít za svou touhou. Tedy odvážnému štěstí přeje a to mi připomíná Thorntona Wildera a jeho knihu Devět měst. Do každého z nich přichází hrdina, původně „pedagog na volné noze“, s jiným úkolem a charakter každého z oněch měst je odlišný. V jednom čekají na hlavní postavu, Theofila Northa, možnosti žít se jako učitel tenisu, jinde předčítat nebo zase pracovat jako detektiv. Theofil vždy dostává možnost napomáhat nápravě vztahů v rodině, mezi rodiči a dětmi, mezi manžely. Je neobyčejný svou představivostí a vynalézavostí, s níž řeší delikátní situace. Jeho příběhy jsou cvičením v lidskosti. Zkrátka neodolá touze stát se režisérem lidských osudů, který je ovšem veden ušlechtilou motivací. Při četbě si uvědomíme, že každý z nás může pomoci někomu, kdo „cosí“ ve svých vztazích neumí vyřešit, nedokáže překročit svůj stín a schází mu právě podaná ruka. Nezabít své možnosti, své potence, to je podstatné. Řada z nás dokáže altruisticky pomáhat druhému k naplnění jeho možností, rozvíjet jeho nadání, jeho sny, posílit ho a podpořit. To není možné bez fantazie, bez naslouchání a kreativity. Svou roli tu sehrává neodmyslitelně i víra, třebaže plachá a neokázalá. Dostáváme darem bystrý rozum, jsme obdařeni fantazií. Stačí se rozhlédnout a povšimnout si, kolik dobrého ovoce Ducha v sobě lidé mají. Někdy je to až překvapující. Jen bychom ty své příležitosti neměli promarnit. Chce to zajistit silnou představivost, úsilí, vůli, koncentraci, odhad, ukázněnost, prozíravost, pokoru. „Umění má cenu toho, co za něj bylo zapláceno,“ říkával jeden můj starý přítel. Toto tvrzení však bezesporu platí i pro jiné oblasti. Každý z nás v průběhu času platí opravdovostí, obětavostí, dynamikou vnitřního růstu, často i bolestí a deziluzí a ví, že tím nejdůležitějším a výsostným je samo umění života. A k němu patří nepřestávat se ptát, jak by věci mohly být.

Olga Nytrová

Z kazatelského plánu

TŘETÍ NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH - JUBILATE

Jásej Bohu, celá země. Pějte chvály k slávě jeho jména. Jeho slávu šířte chvalozpěvem. Aleluja.

ŽALM 33,5-6

První čtení: Skutky 4,5-12

Tužby:

2. Abychom Božímu jménu stále dobrořečili, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom Boží milosrdenství vděčně přijímali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Tys dobrý pastýř, Hospodine, neboť hledáš ztracené ovce a přivádíš je k pastvinám. Dej, ať uposlechneme hlasu tvého Syna a následujeme jej! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Janův 3,16-24

Evangelium: Jan 10,11-18

Verš k obětování: Žalm 100,3

Verš k pozhnání: Jan 10,11

Modlitba k pozhnání:

Věrný Bože, opatruj svou církev, kterou sis vykoupil krví svého Syna. Provázej nás na našich cestách, ať bezpečně doputujeme do tvého věčné království, kde bude jedno stádo a jeden pastýř! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 19, 30, 56, 61, 63, 65, 79, 92, 145, 188, 189, 190

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ UZDRAVOVÁNÍ

53

Uzdravení ochrnutého Mt 9,1-8; Mk 2,1-12; L 5,18-26

Pokračování z minulého čísla
Paul Toumier ve svém spise „Doctor's Case Book“ (Kniha lékařových případů) cituje skutečný případ: „Jde o dívku, kterou jeden z mých přátel po několika měsících léčil na anémii, celkem bez úspěchu. Když všechny pokusy selhaly, rozhodl se můj kolega poslat ji k okresnímu lékaři místa, kde pracovala, aby získal jeho povolení poslat ji do horského sanatoria. O týden později přinesla pacientka zprávu od okresního lékaře. Ten se prokázal jako dobrý kamarád a přislíbil povolení, ale dodal: „Ovšem, když jsem analyzoval krev, došel jsem k jinému výsledku než ty.“ Můj přítel, trochu vyveden z konceptu, hned odebral čerstvý vzorek krve a spěchal s ním do své laboratoře. Krevní obraz se náhle změnil. „Kdybych nebyl ten typ člověka, který pečlivě dodržuje běžný laboratorní postup,“ pokračoval přítel se svým příběhem, „a kdybych nekontroloval předchozí údaje při každé návštěvě své pacientky, mohl bych si myslet, že jsem se zmýlil.“ Vrátil se k pacientce a ptal se jí: „Nestalo se něco mimořádného ve vašem životě od vaší poslední návštěvy?“ „Ano, něco se stalo,“ odpověděla. „Najed-

nou jsem byla schopna odpustit někomu, vůči komu jsem pocítovala ošklivou nevraživost, a z ničeho nic jsem cítila, že konečně mohu říci k životu „Ano!“ Její mentální postoj se změnil a zároveň s tím se změnil stav její krve. Její mysl se vyléčila a její tělo bylo také na dobré cestě k vyléčení.“

Muž v evangelijním příběhu věděl, že je hříšník; proto si byl jist, že Bůh je jeho nepřítelem. A protože pocítoval, že Bůh je jeho nepřítelem, ochrnil a onemocněl. Jakmile mu Ježíš přinesl Boží odpuštění, pak ten muž věděl, že Bůh už není jeho nepřítelem, ale že je jeho přítelem. A proto byl vyléčen.

To byl ovšem způsob léčby, který rozčilil zákoníky. Ježíš se odvážil odpustit hřích. Odpouštět hřích je privilegiem pouze Boha. V pohledu zákoníků Ježíš Boha urazil. Ale Ježíš pokračoval ve sporu: „Je snadnější říci „Tvé hříchy jsou ti odpuštěny“ nebo říci „Vstaň a chod!“ Pamatujme teď na to, že tito zákoníci věřili, že nikdo nemůže vstát a chodit, pokud by jeho hříchy nebyly odpuštěny. Jestliže Ježíš byl schopen uzpůsobit člověka, aby vstal a chodil, pak to byl

neomylný důkaz, že Ježíšovo tvrzení bylo pravdivé. Tak Ježíš prokázal, že je schopen přinést odpuštění lidské duši a zdraví lidskému tělu. A zůstává věčnou pravdou, že nikdy nemůžeme být fyzicky v pořádku, dokud nejsme v pořádku duchovně – že tělesné zdraví a pokoj s Bohem jdou ruku ruce.

Z VÝKLADU LUKÁŠOVY VERZE

William Barclay: *The Daily Study Bible, The Gospel of Luke, The Saint Andrew Press Edinburgh, 1. ed. 1954, revised ed. 1975, reprint 1977, 1979, 1981, 1982, 1983*

Na celé události je skvělé to, že ochrnutý byl zachráněn vírou svých přátel: „Když Ježíš viděl jejich víru.“ Byla to horlivá víra těch, kteří se nezastavili před ničím, jen aby přitele dostali k Ježíšovi. Byla to jejich víra, která si Ježíše získala a on nemocného uzdravil. Takové věci se dějí stále.

Připravila
Jiřina Kubíková

Pokračování příště

Nad Písmem

PROČ PRACUJEME

J 10,11-18

Sestry a bratři, pokoj vám! Jsou dva druhy dělníků. Ti, kteří pracují pro peníze a příliš se nestarají o to, co za nimi zůstává, a ti, kteří svoji práci mají rádi a mzdu berou jako její příjemné doplnění. Tito dělníci jsou pro své šéfy pravým pozhnáním. Pracují se zápalem a neobtěžují je s požadavky na zvyšování platu. Takových pracovníků by si měli nadřízení pro jejich pili a skromnost hluboce vážit a vytvářet jim dobré pracovní i platové podmínky. To se ale z mnoha důvodů většinou nestává.

Dobře víme, že se v zaměstnání uplatní především ti, kteří svoji práci umí dobře prodat, i když jejich nasazení ani pracovní morálka není příkladná. Tito lidé si navíc dokáží vykřičet více peněz a mnohdy také dobré postavení. To potom může být, a bývá, problémem pro celou firmu, protože žádný zaměstnanec bez zájmu o svou práci a s absencí pokory nemůže být přínosem. Pokud chceme, aby firma, spolek nebo církev dobře fungovala, je potřebné, ne-li nutné, pracovat s lidmi, kteří jsou ochotni svou dobrou snahu podložit činem a další zúčastněné k tomu motivovat. Toto by mělo být základním principem fungování jakéhokoliv podniku natož církve. Církev na rozdíl od podniků a samospráv rozličného druhu je povinna sama tyto principy uskutečňovat a ctít právě proto, aby se stala příkladem pro všechny ostatní. O církvi říkáme, že je dílem Božím, a někdy s povzdechem dodáváme, že také lidským. Tím vyznáváme,

že církev je z Božího popudu úžasný organismus, který je v láskyplné péči svého Pána, ale zároveň se přiznáváme, že je často sebepoškozena ze svého středu. Lidmi, kteří svým neblahým působením uvnitř církve škodí nejen církvi samotné, ale zároveň i vnějšmu společenství. To proto, že lidé vně církve se díky tomu zaměřují především na její nešvary a to kladné a přínosné, které je Kristovo, přehlédnou.

Pán o těchto dělnících z rozumu, kteří jeho dílo kazí, dobře ví. Nezástanou před ním skryti. Na rozdíl od lidí hned rozpozná jejich úmysly a důvody, pro něž se vetřeli do jeho stáda - získat solidní prebendu nebo funkci.

Tito šibalové, usazení na svých postech, škodí Církvi Páně víc než svévolné zaběhnuté ovce. Především proto, že sami svým jednáním k tomuto kroku některé z nich doženou. Ty, které by měli opatrovat, zprvu využívají, pak rozhánějí a nakonec, když vyjedí svá korýtka, zrazují a opouštějí.

Ne všechny ovce jsou nekonečně hloupé. Po čase takového pasáčka prohlédnou a dají mu sbohem. Buď od něho sami odejdou nebo se zasaď o to, aby své místo přenechal pastýři, kterému na nich záleží, o svěřeně se stará a pracuje pro ně se zápalem.

Tyto falešné kněze a kazatele by věřící měli umět odhalit a nebát se jim ukázat, že jejich službu nemohou přijmout. To ale dokáže jen stádo zdravé, pasoucí se na pastvě, která vyrůstá ze slova Páně. Stádo

neduživé a malátné snadno podlehe neblahému vlivu nedobrého pastýře, protože je buď lhostejné nebo nemá sílu vyžadovat, co mu právem náleží.

Nenechme se klamat. Jednejme moudře. Nedovolme, aby v církvi bujelo nezdravé klima pocházející od falešných kněží a učitelů. Beze strachu o to, co s porušeným přístřeškem té či oné salaše bude, ve víře v Pastýře, který spravuje celé stádo a přivádí jej do pevného obydlí. Pastýře, jenž svým životem dokázal, jak své ovce miluje, když za ně položil svůj život.

Žijme v jeho církvi v lásce a pokore jedni k druhým a zachovávejme vše, co nám přikázal. Tak dokážeme, že jsme těmi, kdo nepracují jen za mzdu, ale z lásky ke svému Pánu. Tak jej nejlépe oslavíme.

Tomáš Altman

**Pane,
ty znáš naše srdce
a nic ti nezůstane skryto.
Žehnej dobrému úsilí těch,
kteří svědomitě spravují,
co jim bylo svěřeno.
Všechny, kteří se práci
na tvém díle zpronevěřili,
veď k zodpovědnosti
a naprav je.
Dobrý Pastýři,
přiváděj k sobě a ochraňuj
všechny, kteří ti náležejí.
Amen**

STATEČNĚ SE PŘIZNEJME KE SPASITELI!

Dokončení ze str. 1
nevzdávat. Na rozdíl od nevěřících máme hlubokou odpovědnost před Pánem Ježíšem. Je to odpovědnost za tento svět, který nám byl svěřen a o který se máme starat až do druhého příchodu Ježíše Krista. Tato odpovědnost však s sebou nese spoustu úkolů. To, že jsme Bohem vyvoleni, že jsme dostali obrovský dar víry od Hospodina, že tedy dokážeme dát jednoznačnou odpověď na otázku, proč tu jsem a k čemu směřuji, že Pán nám dal do života jasný řád (nikoliv chaos!), nás přece zavazuje k tomu, abychom svoji víru kdekoli a kdykoliv vyznávali a šířili mezi lidmi. Ne snad proto, že bychom se chtěli nad ostatní vyvyšovat, jak si někteří myslí, ale především proto, že naše láska, pramenící z nekonečného zdroje lásky Kristovy, nám nedovolí nemilovat svého bližního, kterým je každý člověk na světě

i nepřítel. Boží láska se přece vztahuje na všechny bez rozdílu, nemá žádná omezení. Jenomže tento svět je plný nenávisti, zášti a lidské zloby, a proto musíme počítat s tím, že pokud vezmeme svoji víru vážně a budeme ji chtít nabídnout ostatním, nemusí to jít tak lehko. V této souvislosti jen připomenou pár prorockých Ježíšových slov: „Mějte se na pozoru před lidmi, neboť vás budou vydávat soudům, ve svých synagogách vás budou bičovat, budou vás vodit před vládcy a krále kvůli mně, abyste vydali svědectví jim i národům.“ (Mt 10,17-18) Jak je vidět, opravdové svědectví pro Ježíše Krista je těžký úkol, který v nejednom případě vyvrcholil u mučednického křílu nebo alespoň exkomunikací ze strany „oficiální“ církve. Co však má dělat učedník Pána Ježíše Krista? Má to vzdát a raději si také užívat životní letargii mezi

pozlátky tohoto světa? Má být stejně tak lhostejný a apatický sám k sobě, ke světu, k bližním či k církvi jako většina lidí, kteří přežívají bez živé křesťanské víry? A potom, když se nasatí světem a začne jim něco chybět, plní depresí běhají za psychiatry, aby si nechali napsat pilulku pomíjivého štěstí, která jim snad na chvíli dovolí zapomenout na to, že přece existuje milující Bůh s nabídkou záchrany. Kristův učedník ale bude jednat jinak! Bude silný jako všichni křesťanští mučedníci, nebude se bát ani stydět za svoji víru, protože ví, že Pán Ježíš všem věrným na konci této cesty zaslíbil úplné a dokonalé vítězství. On sám přece říká: „Budou vás všichni nenávidět pro mé jméno, ale kdo vytrvá do konce, bude spasen.“ (Mt 10,22)

**Mgr. Jiří Sladký,
farář v Hrotovicích**

O BOHU, VZTAZÍCH A CÍRKEVNÍCH RESTITUCÍCH

Nejhlubší starozákonní zkušenosti Izraele s Bohem byly kolektivní, přestože se Bůh v dějinách zjevoval prostřednictvím jednotlivců. Tito jednotlivci se zkušeností Boží přítomnosti plnili jeho vůlí, totiž budovali společenství. Bohu eminentně záleží na tom, jak jsou jedinci schopni žít pohromadě. To, čemu naše židokřesťanská tradice říká Boží vůle, je zřejmě kvintesencí společenství. Pokud se o Boha zajímá společenství jako celek, prospívá. Pokud ne, hyne (Ex 16). Svět bez Boha je samotou davu. Zkušenost víry v biblického Boha ukazuje, že jej lze najít především v dobrých vztazích. Pokud se tak lidé chovají, pomáhá jim. Pokud ne, nemůže či nechce pro ně udělat vůbec nic. Legenda o zmatení jazyků v Babylóně ukazuje na zásadní důležitost komunikace v lidských vztazích. Tomu učí i historie dialogu mezi státy a kulturami – umění jazyka je základním projevem intelektu. Člověk jej používá jako sebezáchovný prostředek, ovšem tam, kde chybí vztahy, nelze se domluvit – chybí tam Boží vůle. Bez jazyka je člověk zvířetem a bez Boha je sám. Tuto lidskou situaci neudává nábo-

ženská nauka, nýbrž existenciální zkušenost. Ta ukazuje v každé době veškerou hrůzu bytí bez vztahů ve válkách a katastrofách. Celý svět před rokem obdivoval krizovou disciplínu mnoha Japonců během tragedie ve Fukušimě. Přežili na základě vztahů. Majetek jim vzala voda a naději radice. Také církev přežila komunismus na základě dobrých vztahů. Blahobyt a byznys však lidi rozděluje, dělá z nich ignoranty a nepřátele. V tom je celá tragédie liberálního kapitalismu. I o tom svědčí Starý zákon – o věčném selhávání mezilidské solidarity. Privatizace, která probíhala v našich zemích po sametové revoluci, kopirovala principy privatizace v Rusku. Byla to privatizace zisku, kterou celá řada českých továren a podniků nepřežila. Veřejný sektor je dnes privatizován v druhém sledu. Tak zanikají nemocnice, dráhy a další občanská vybavenost, kterou s pýchou budovali naši předkové. Přitom služby obyvatelstvu nejsou, nikdy nebyly a ani nebudou výdělečné. To dokazuje mimo jiné 50 milionů Američanů, kteří nemají zdravotní pojištění. I kdyby ho měli, nikdo jim léčení nezaplátí, pro-

tože je to moc drahé. Pojišťovně jde přece o zisk a ne o zdraví. Lobbistovi jde koneckonců také jen o svůj prospěch. Nezajímá ho, kolik lidských životů na jeho lobby doplatí.

Dnes máme na pořadu třetí a poslední privatizační příležitost a to jsou církevní restituce. Jakmile se mluví o miliardách, které má vydat stát v různých formách církvím, nastraží uši nejen našťvaný občan - ateista, který přece, ač nerad, ze svých daní platí pánbičkáře, marodéry, cikány a důchodce. Velmi dobře na to slyší hlavně lobbista, developer, finanční poradce či expert na státní zakázky. To by přece bylo sousto! A když se povedlo vytunelovat stát už dvakrát za sebou, proč by se nemělo zdařit podojit i matku církev?

Ano, přátelé, obávám se, že historie se znovu a znovu opakuje právě díky přirozenému lidskému sklonu starat se jen sám o sebe. Poslední větší peníze, které má rozdělit stát do rukou církvím, budou rozkradeny ještě dřív, než je dostanou. Už se na tom pracuje. Kdo si myslí, že jsem paranoidní, je naivní. Přitom kdo jiný než církve by chtěl a uměl získaný majetek použít pro sociální sanaci společnosti, když stát sám na tuto činnost již dávno rezignoval? Také na bohu libou pomoc potřebným církve jistě projekty chystají. Obávám se však, že místo nových církevních nemocnic, škol, hospiců a nízkoprahových komunit pro postižené budou mít církve, až bude po všem, jen ostudu a dluhy. Kéž bych se mýlil. A nic k mé skepsi nepřidá tolik, jako text Izajáše 53,9: *Byl mu dán hrob se svévlníky, s boháčem smrt našel, ačkoli se nedopustil násilí a v jeho ústech nebylo lsti.*

Chovám však přesto naději, že onen Boží služebník již přišel a smrt ho nemá ve své moci. On naše nepravosti nese a nakonec před jeho jménem poklekne každé koleno, bez ohledu na vyznání. Kéž by Hospodin ráčil kromě naděje víry nevěrnému českému národu vrátit alespoň jeho důstojnost, když už přišel o majetek.

Tomáš Procházka

Průčelí Husova sboru s pamětní deskou připomínající, že i v Ledci byl Lidový soud, který v padesátých letech vynášel tvrdé rozsudky nad sedláky hospodařícími v tomto kraji. Deska měla být umístěna v budově bývalého soudu, dnes radnice, leč radní ji nedovolili v ní umístit. Tak jí poskytla útočiště naše náboženská obec.

Návštěva br. patriarchy v Humpolci

Dokončení z minulého čísla

Po bohoslužbách se bratr patriarcha krátce pozdravil s účastníky bohoslužby, mezi nimiž byl bratr Jan Rýdl, který na jaře 2008 stál u počátku díla obnovy sborové budovy, přijeli také osmdesátiletí manželé Zvárovi z 20 km vzdálené Červené Řečice. Poté si patriarcha prohlédl zevrubně sborovou budovu zevnitř i zvenčí. Ten venkovní pohled očividně lahodil jeho zraku a nenechal si to pro sebe.

Protože náboženskou obec v Humpolci administruje farář z náboženské obce Ledec nad Sázavou, bylo po obědě spojeno příjemné s užitečným. Jelikož ledečský farář má dost velké zdravotní těžkosti, které mu občas brání sednout za volant a dojet k bohoslužbám po vlastní ose (tak tomu bylo i tentokrát) ušetřil bratr Butta br. J. Hálka a jeho paní složitě a dlouhým cestováním vlakem z Humpolce do Ledce n. Sáz., když se rozhodl udělat si menší zajižďku do Perly Posázaví a prohlédnout si místní Husův sbor. Uviděl budovu postavenou s nadšením věřících v letech 1927 až 1928. Venkovní pohled na ni je vcelku libý oku, protože před 20 lety se rovněž díky veřejným finančním prostředkům města Ledec a tehdejšího okresu Havlíčkův Brod podařilo obnovit původní omítku. Protože jde o kulturní památku, byli to památkáři, kdo stáli za vkusnou barevnou podobou venkovní fasády. Bratr Butta se seznámil i s interiérem sborové budovy. V liturgické síni jej upoutalo uspořádání kněžiště, kde je po levé straně obraz Jana Husa (původně byl obrazem votivním), dále dřevěná kazatelna, pak ve vlastním kněžišti kamenný stůl Páně, za ním stylizované desky Zákona, mezi něž je od 60. let minulého století vsazen Skálův obraz Krista s jeho učedníky. Konečně vpravo je pověšen dřevěný kříž. Protože v zimě se v Ledci scházíme na kůru uzpůsobeném ke konání bohoslužeb, zavedl jsem patriarchu i tam. Trochu zaražen (?) konstatoval, že při sboru ani v něm není kancelář. Nikdy nebyla. Dříve zde sloužící faráři ji měli ve farašském bytě, o který náboženská obec přišla v roce 1958. Počínaje službou sestry farářky Marie Tiché ze Světlé n. Sáz. má místní farář kancelář u sebe doma.

Vrátili jsme se ven na ulici, kde jen letmo patriarcha zaznamenal, že i v současné době ze svých omezených prostředků a za vydatné pomoci města, a v roce 2010 i MK ČR, realizujeme postupnou obnovu původní střešní krytiny sborové budovy. Pak už jsme si podali ruce na rozloučenou a těm dvěma ve služebním Octavii jsme s přáním šťastné cesty zamávali, než vůz zmizel v zatáčce.

Jan Hálek

Modlitba nešiky

Ach, Pane Bože, zase se něco nepovedlo! Cože, nepovedlo? Byla to ostuda jako vrata! A mou vinou! Mnoha lidem to zkazilo celé půldne. Nebylo to naschvál, ale z hloupé nepozornosti, nešikovnosti. A já teď zuřím a nadávám si do blbců a škaředím se na celý svět. A pak se zase omlouvám, že toho bylo na mě moc a jak já to, chudáček, mám všecko zvládnout...

Bože, odpusť mi to, prosím. A dej, ať i moji přátelé mi odpustí. Zbav mě hněvu, ať nepokazím ještě zbytek dnešního dne lidem, se kterými se potkám.

Přiznávám, že ten dopal, který mám na sebe, je důsledkem poraněné pýchy. Odevzdávám ti všechno to, co se mou vinou pokazilo, a prosím o pomoc k nápravě, kde je to možné. Dej mi poučit se z toho nezdaru a najít v pokoře řešení při všech dalších podobných situacích. Vrať mi pokoj do srdce a úsměv na tvář.

Věřím, že i nešiku jako já si můžeš použít k práci na svém díle. S apoštolem Pavlem si troufám říct: „V slabosti se projeví má síla.“

Amen.

Rozdělit se o radost není nikdy pozdě a tak bychom chtěli popřát sestře Libuši Němečkové, předsedkyni rady starších v Rokycanech, která 12. dubna z Boží milosti oslavila své 90. narozeniny. Předtím, počátkem roku, oslavil již 92. narozeniny její manžel. Sestra se svého věku dožívá v plné duševní svěžesti – naplněna moudrostí a vírou, kterou zvěstuje životem, slovem a každodenním prožíváním ve své rodině i v rodině církve.

Milá sestro, všichni jsme vděční, že nám sloužíte a jste vzácným příkladem.

Vyprošujeme, aby byl Bůh s vámi i s celou rodinou.

Vaši bratři a sestry z náboženské obce Rokycany

ZPRÁVY

Májové pobožnosti

Zveme k účasti na májových – sva-
todušních pobožnostech s hostem,
které se budou konat v Rokycanech
v evangelické modlitebně každý
čtvrtek v 16.30 hodin.

1. května - ThDr. Radek Hobza

10. května - Mgr. Daniel Majer

17. května - Mgr. Milan Semilský,
emeritní biskup

24. května – Mgr. Jitka Wendlíková
Jaroslava Švábová

Pozvání do Hradce

Zveme na přednášku Mgr. Jiřího Lu-
keše, Th.D. Biblické svědectví o ve-
čeři Páně. Hradec Králové, zimní
modlitebna, Ambrožova 729. 30. dub-
na v 9 hodin.

9. května v 17.30 hodin se ve Sboru
kněze Ambrože v Hradci Králové
uskuteční vernisáž výstavy "Jarní
výběr konkrétností".

(red)

Vyprávění u Mikuláše

Přednáška z cyklu Akademie biskupa
Mikuláše se bude konat v sobotu 12.
května od 14 hodin v modlitebně chrá-
mu sv. Mikuláše. Vystoupí Miluška
Havlíková – Vyprávění o svém životě.

Šárka Musilová

Autorům kalendáře

Milé sestry a bratři, oznamujeme, že
uspořádáním kalendáře Blahoslav na
rok 2013 byl pověřen bratr Ervín
Kukuczka. Prosíme autory, aby své
příspěvky zasílali elektronickou poš-
tou na adresu erwin.kukuczka@tiscali-
cz, a to do konce května. Telefon na

bratra Kukuczku: 468 009 060.
Objednávky kalendáře přijímá bratr
František Brynych, Wuchterlova 5,
166 26, Praha 6-Dejvice;
prodejna.blahoslav @ccsh.cz

(red)

Kniha V. Valíčka

Rádi bychom vás informovali o knize
Vladimíra Valíčka o sochařské výzdo-
bě Sboru Církve československé hu-
sitské v Českých Budějovicích mist-
rem Františkem Bílkem. Kniha je
k dispozici na farním úřadě v Českých
Budějovicích na Palackého náměstí.

Vladimír Valíček

Výzva ke sbírce

Milé sestry a bratři, ženy v ženské
věznicí ve Světlé nad Sázavou mají
velký nedostatek hygienických pot-
řeb. Z 860 žen tam má nouzi 200 žen.
Kdyby se nám podařilo udělat sbírku
v našich sborech, byla by to velká po-
moc. Hygienické potřeby by se daly
skladovat na farách a poté – třeba po
měsíci – poslat na adresu: Meziná-
rodní vězeňské společenství, o.s., Nad
Habrovkou 3, 164 00 Praha 6.

Za MVSCR Eduarda Hezcková

Evoluce versus stvoření

Katedra teorie kultury Filosofické
fakulty UK vás srdečně zve na konfe-
renci s názvem Evoluce versus stvoře-
ní. Účastníci se seznámí s různými
interpretacemi této problematiky a
nahlédnou na dané téma z perspektivy
oborů, jako je evoluční biologie, an-
tropologie či teologie. Účast přislíbila
řada významných osobností vědecké-
ho, ale i náboženského života, jako
např. prof. RNDr. Jaroslav Flegr, Csc.,
prof. Stanislav Komárek, Mons. Do-

minik Duka, OP a Karol Sidon.
Konference proběhne 16. května
v prostorách Celetné 20, Praha 1.
Blíže info na www.kulturologie.cz.

(red)

Odkud vyvěrá zřídlo

Básník o lásce. Májový večer s verši
Miroslava Matouše. 22. května od 18
h ve sborovém domě dr. Karla Fars-
kého v H. Počernicích, Náchodská 382.

František Brynych

Slavnost v Kostelci

Město Kostelec nad Orlicí propůjčilo
v r. 1937 původní bratrský kostelík do
společného užívání naší církvi a Čes-
kobratrské církvi evangelické. 75.
výročí společného užívání Sboru Jana
Amose Komenského si obě církve při-
pomenou 6. května v 9.30 h na slav-
nostní bohoslužbě, kterou povede br.
patriarcha Tomáš Butta.

(red)

Cesta pro Noc kostelů

Během května vyjde u příležitosti
Noci kostelů, jež se koná 1. června,
mimořádné barevné číslo časopisu pro
děti Cesta. Můžete si jej do nábožen-
ských obcí, které se akce zúčastní,
zdarma objednat na tiskovém odboru
ÚÚR, tel. 220 398 106, e-mail:
jana.krajcirikova@ccsh.cz

(jk)

Koncerty u sv. Mikuláše

* 30. 4. – 14 hodin
Benefiční koncert
Peacesingers (Švédsko)
* 30. 4. – 20 hodin
Vivaldi, Mozart
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat - barokní housle
* 1. 5. – 17 hodin
Bach, Händel, Dvořák
Y. Škvárová - mezzosoprán,
J. Kalfus - varhany
* 2. 5. – 17 hodin
Bach, Händel, Vivaldi
M. Lopuchovský - flétna,
J. Popelka - varhany
* 3. 5. – 17 hodin
Bach, Händel, Mozart
O. Kvěch - varhany,
V. Slivanský - flétna
* 4. 5. – 17 hodin
Bach, Mozart, Franck
V. Trojanová - varhany,
R. Kyrlová - mezzosoprán,
T. Kyrlová - lesní roh
* 4. 5. – 20 hodin
Mozart, Dvořák, Vivaldi,
Händel
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat - barokní housle,
Y. Škvárová - mezzosoprán
* 5. 5. – 17 hodin
Bach, Händel, Mozart
Z. Němečková - varhany,
P. Příbyl - viola
* 5. 5. – 20 hodin
Mozart, Dvořák, Vivaldi,
Händel
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat - barokní housle,
Y. Škvárová - mezzosoprán
* 6. 5. – 17 hodin
Bach, Händel, Smetana
DUO PER LA GIOIA,
Z. Šolcová - harfa,
M. Mesany - flétna
* 6. 5. – 20 hodin
Bach, Dvořák, Gershwin
Od baroka k jazzu,
Prague Brass Ensemble,
J. Kalfus - varhany

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Dobrý pastýř

D	P	T	Ě	N	Á	H	Z	O	R
T	A	R	S	T	Á	D	O	T	A
L	I	A	A	D	Z	M	A	S	V
C	L	Ž	T	C	S	V	V	L	T
H	E	Ů	O	Á	O	J	K	Y	S
Ž	I	N	V	L	N	V	T	Š	A
L	U	P	I	Č	O	Z	A	E	P
V	O	M	Ž	Č	T	P	H	T	Z
A	N	E	Ř	E	V	D	R	Á	S
Z	L	O	D	Ě	J	O	T	E	C

dveře	mzda	položít	stádo	znát
hlas	Otec	pracovat	trhat	život
lupič	ovčinec	rozhanět	vlk	
milovat	pastva	slyšet	zloděj	

(Řešení z minulého čísla: Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

ZEKUMENY

V MOLDAVSKU POLICIE PROVEDLA V KOSTELECH KVŮLI PRÁVŮM HOMOSEXUÁLŮ RAZII

Moldavská policie provedla 2. dubna v několika kostelech ve městě Baltsi razii, při níž hledala literaturu útočící na práva homosexuálů. Podle informace moldavských zpravodajských serverů akce souvisela s připravovaným zákonem na ochranu sexuálních menšin, který chce Moldavsko přijmout v rámci sbližování s Evropou. Policisté pronikli do nejméně dvou pravoslavných kostelů, které prohledali. Osobní prohlídky byli vystaveni i přítomní věřící, z nichž někteří brožury brojíci proti gayům skutečně u sebe měli. Baltsijský biskup Markel novinářům řekl, že církev s publikacemi proti homosexuálům nemá nic společného, "i když s jejich obsahem zcela souhlasí". Kdo razii nařídil, není podle médií známo. Věřící tvrdili, že brožury dostali na místní faře.

Moldavský parlament projednává zákon, který by zakotvil práva příslušníků sexuálních menšin a trestal jejich diskriminaci. Schválení takového právního předpisu je jednou z podmínek, které si klade Evropská unie pro liberalizaci vízového režimu.

Tento legislativní záměr kritizuje pravoslavná církev s tím, že "legalizuje sodomii" a povede k mravní degradaci moldavského národa. Samotná radnice ve městě Baltsi s chystaným zákonem nesouhlasí a vydala nařízení, které zakazuje propagandu "netradičních" sexuálních vztahů.

podle ČTK

VATIKÁNSKÝ ÚŘAD VYDAL NÓTU KE KAUIZE ÚDAJNÝCH ŘECKOKATOLICKÝCH BISKUPŮ, VČETNĚ DVOU ČECHŮ

Za provokaci ve vztahu k církevní autoritě poškozující celou Římskokatolickou církev označila Kongregace pro nauku víry jednání čtyř řeckokatolických vyložených z baziliánského řádu sv. Josafata, kteří se svévolně prohlásili za biskupy ukrajinské řeckokatolické církve.

Nóta vatikánského úřadu se týká dvou Čechů, Antonína Eliáše Dohnala a Richarda Metoděje Špiřika a jednoho Ukrajince Vasyly Markiana Hityuka a Slovaka Róberta Oberhausera, bývalých členů baziliánského řádu, kteří v dubnu loňského roku ohlásili vznik tzv. "Byzantského katolického patriarchátu". Do jeho čela zvolili bývalého kněze olomoucké arcidiecéze, Antonína Dohnala, který po vstupu k baziliánům přijal jméno Eliáš.

Jak uvádí nota Kongregace pro nauku víry, církevní představitelé se na různých úrovních snažili přesvědčit dotyčné, aby upustili od jednání, které uvádí věřící do omylu. Svatý stolec podle prohlášení „doufal v pokání a následný návrat uvedených kleriků do plného společenství Římskokatolické církve“, ale poslední vývoj událostí naopak potvrzuje jejich vzpurný postoj. Usilovali například o obdržení státní registrace skupiny z „Pidhirců“ (podle domovského kláštera v ukrajinském Pidhirci, pozn. red.) pod jménem „Ukrajinská pravověrná řecko-katolická církev“.

Vzhledem k tomu, že dotyční nepravdivě tvrdí, že nejvyšší církevní autorita má k dispozici dokumenty dokládající platnost jejich biskupského svěcení, Kongregace pro nauku víry – stojí dále v nótě – chce tímto prohlášením informovat věřící, zejména ze země původu samozvaných „biskupů“, o jejich současné kanonické situaci.

Vatikánský úřad proto oznamuje, že jak vlastní biskupská svěcení dotyčných, tak také veškerá další svěcení, která od nich vzešla či vzejdou, jsou neplatná. Zároveň nota upozorňuje, že všichni čtyři samozvaní „biskupové“ jsou exkomunikováni podle Kodexu kanonického práva pro Východní církev a že vzhledem k tomu označení „katolický“, které používají ve svém jménu, je nelegitimní.

Dokument Kongregace pro nauku víry proto zakazuje věřícím, aby se připojovali k této skupině, která je z právního hlediska mimo církevní společenství, a vybízí k modlitbě za členy této skupiny, aby přiznali své pochybení a vrátili se k plnému společenství Římskokatolické církve.

podle ČBK

SLOVINCI V REFERENDU ZRUŠILI ZÁKON REDEFINUJÍCÍ RODINU

Nedávné referendum, které si vynutili občané Slovinska, se vyslovilo za zrušení zákona o rodině, který přijal tamější parlament a který měl zavést novou definici rodiny tak, aby se do ní vešlo i soužití osob téhož pohlaví, včetně práva na adopci dětí.

Referenda se účastnilo 26 % obyvatel, kterých je ve Slovinsku 3 miliony. 55 % voličů odmítlo zákon, který byl odhlasován slovinským parlamentem loni. Postavili se proti němu především věřící, kteří si petici, podepsanou 50 tisíci lidmi, vynutili uspořádání referenda.

Předseda Slovinské biskupské konference, lublaňský arcibiskup v reakci na výsledek referenda poděkoval všem, kteří se osobně zasadili za práva dětí být vychováni v rodině, založené na manželství muže a ženy.

„Rodina, v níž mohou být děti vychovávány matkou a otcem, je základem, o jehož udržení se budeme i nadále zasazovat,“ řekl lublaňský arcibiskup Anton Stres.

Křesťan dnes

Roční předplatné na rok 2012 činí 416 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100